

พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

พ.ศ. ๒๕๕๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้านำทรัพย์สินของลูกค้าไปใช้เพื่อการอื่นใด เว้นแต่เป็นการนำไปใช้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินของลูกค้ารายใดต้องนำไปใช้เพื่อการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือเพื่อการอื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือเนื่องจากการซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของลูกค้ารายนั้น

(๒)^๒ ในกรณีที่ทรัพย์สินของลูกค้าเป็นเงิน ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า อาจนำไปใช้เพื่อการอื่นนอกจาก (๑) เพื่อแสวงหาประโยชน์อื่นใดได้ แต่ต้องได้รับความยินยอมจากลูกค้าและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับตลาดทุนประกาศกำหนด และในกรณีที่เกิดดอกผลหรือประโยชน์ใด ๆ จะให้ตกแก่ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าหรือลูกค้า หรือจะนำมาแบ่งปันกันประการใด ให้เป็นไปตามที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน

(^๒แสดงการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖)